

S.A.P.

LA REVISTA DE L'AECH

SEMPRE A PUNT!

OCTUBRE 2017

Editorial

Ja tornem a ser aquí! Amb l'inici d'un nou curs, us presentem aquest primer número del SAP! La revista de l'Agrupament Escolta Champagnat.

En aquest número podràs trobar els llibres d'or de les diferents branques, a més a més del de cuina i coordinació del campament de Camprodon 2017. No oblidis de passar per la web de l'agrupament, www.aech.cat i trobar totes les fotos i vídeos del campament i rutes.

Recordeu també que si voleu participar amb una petita publicació al SAP, només fa falta que envieu un correu amb el vostre article a la següent direcció: sap@aech.cat.

Aprofitem per donar-vos forces per aquest curs que ve i ens veiem durant el camí!

Sempre A Punt!

Índex

Si voleu llegir un article en concret, cliqueu sobre el seu nom aquí l'índex i anireu directes.

Si voleu follejar tota la revista, podeu passar la pàgina com si fos una revista de veritat o clicar al número de la pàgina per saltar a la següent!

Llibre d'or

La camada unida mai serà vençuda

Hi havia una vegada, en una nit fosca i calorosa a Barcelona un grup de Castors i Llúdrigues estaven molt nerviosos perquè l'endemà emprendrien el seu primer o segon viatge als Campaments d'estiu.

Després d'un viatge més aviat curt, aquells Castorets i Lludriguetes van arribar al Campament de Camprodon, un hàbitat inexplorat. Però allà no estarien sols sinó que els acompanyarien altres espècies com, per exemple, els Llops i Daines, els Ràngers i Guies o les abelles.

Durant els dies compaginaven la seva vida animal amb moltes activitats diverses com: construir un preciós racó al millor lloc possible del bosc (en ser Castors i Llúdrigues havia de ser un lloc a prop del riu per sentir-se més a prop del seu medi natural); una Pista Americana per gaudir de les propietats del fang; un dia d'activitats preparades per les espècies que convivia amb ells (Llops/Daines i Ràngers/Guies); un Cluedo; un Judici Final per poder gaudir de les qualitats del pringue; entre d'altres.

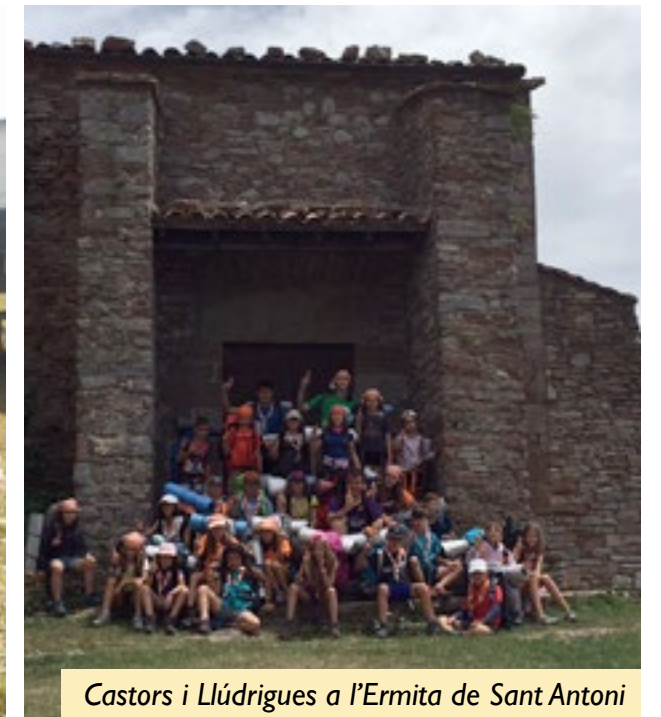

Castors i Llúdrigues a la Fieztaliva

La camada, també, va conèixer a molta gent que necessitaven ajuda: un grup de Superherois amb l'objectiu d'aconseguir que dos humans entrassin a la Lliga dels Buenazos, Dos personatges històrics (Soniafredo i Servus Dei) que estaven enfadats perquè volien la mateixa relíquia i un grup d'andalusos que volien fer una Fiezza de la Oliva i tenien un gran afecte pel compositor Camprodoní Isaac Albéniz.

Però durant més de 6 hores es va estendre una infecció per tot el món i amb la infecció també el caos... però gràcies a la col·laboració de tota camada i l'ajuda de dues científiques que viatjaven per l'espai temps es va poder solucionar.

En tot cas, els nostres protagonistes no es van limitar al campament, sinó que van voler sortir a explorar i veure que hi havia més enllà, pujant riu amunt fins a trobar una carta de Baden Powell, anant a visitar una llúdrigues espia o fent excursions més llargues, d'un dia a Camprodon o dos a l'Ermita de Sant Antoni.

Castors i Llúdrigues a l'Ermita de Sant Antoni

El dissabte, abans d'acabar el campament, van rebre una última visita, que ja es quedaria fins al final, els Pioners i Caravel·les i els Róvers que havien estat explorant durant 12 dies els indrets del voltant. Tots junts van celebrar un gran Foc de Camp amb música, jocs i menjar.

Però encara faltava l'últim dia, on van venir totes les famílies dels Castors i Llúdrigues per visitar el lloc on van viure totes les aventures i per passar un darrer moment tots junts.

I vet aquí uns Castors, i vet aquí unes Llúdrigues, fins al curs vinent que ens veurem.

Riu Amunt!!

Llibre d'or

Racó dels records

Aquest campament a Camprodon, l'estol de llops i daines estava format per veterans de segon any, que ja sabíem perfectament com funciona tot això del campament. Encara que només 10 llops i daines vam anar de campaments, no vam perdre les ganes de passar un campament genial amb els nostres amics i amigues, i com no, els nostres monitors, que ens van preparar un munt d'activitats.

Després d'instal·lar-nos al campament, vam anar directes tots a buscar un lloc per fer el nostre Racó. Cadascú col·laborava fent alguna petita tasca, com ja és de costum, l'estol de llops no va fallar fent el millor racó!, que de mica en mica els enginyers de l'estol amb l'ajuda de l'Edu anirien perfeccionant, fent d'aquest espai, el nostre petit espai on fer motivacions, revisions i passar l'estona tots plegats.

Llops i daines preparats per l'excursió de tres dies

Com tots els anys no podia faltar el Cluedo, els Esports, Yes We Cans, la pista americana, la celebració, el túnel de la por que ens prepara Ràngers, etc. Us volem explicar aquelles que vam fer plegats com a branca de llops.

L'excursió d'un dia a Camprodon, on els monitors ens van preparar una gimcana i havíem d'aconseguir per parelles resoldre totes les preguntes i orientar-nos, només amb un mapa, un boli i el nostre company. Vam aconseguir acabar-la més o menys tots a l'hora. Després de dinar estàvem tots estirats a l'herva rient, cantant i alguns fent una petita migdiada.

També recordar el joc de 12h, aquest any tocava "Supervivientes" i per sorpresa nostra, encara que fariem alguna prova en grup, jugàvem els uns contra els altres per veure qui de nosaltres aconseguiria més audiència al final de les 12h!! Entre proves de pescar peixos, construir un refugi, guanyar-nos els nostres coberts, balls i altres proves vam demostrar ser tots uns autèntics supervivents.

Explicar-vos també la nostra excursió de tres dies per fer el Puig Moscó. El primer dia havíem d'arribar al Camp de Pla de la Roca, el camí no és que estigués molt ben senyalitzat, al final vam fer 12 kilòmetres, arribant en un sol dia a 15 min del Puig. A l'arribar vam tenir tot el dia per descansar, en un moment estàvem envoltats de cavalls (no oblidarem als valents que feien d'escoltes que "susurraven" als cavalls i la pèrdua de la capelina d'un company). A l'endemà ens vam aixecar ben d'hora per fer el Puig Moscó i baixar a Molló on passariem la resta de l'excursió fent els concells. Mai oblidarem tots les anècdotes i la pinya que vam fer a l'excursió.

Llops i daines al Puig Moscó

I no ens deixem el dia de la Democràcia, on els llops i daines poden ser monitors per un dia. Aquest any ho vam poder fer tots, és una experiència molt divertida i a tots ens agrada sentir-nos monitors per unes hores, però també vam veure que no és tan fàcil com sembla portar un grup de nens i nenes, preparar una activitat i explicar-la.

Tenim moltes altres coses que podríem explicar d'aquest dies, com el joc de la ruleta del Llop/Daina, on tan escoltes com monitors jugàvem, el joc de guardaespalles, el Gran concurs, el undir la flota, el record (va portar algun que altre mal de cap poder seguir els passos del calidoscopi), els moments sota la pluja fent caliu amb castors i rangers, la mústia amb els retos i les bodes i totes les pujades i baixades de banderes cantant ben fort l'himne.

Aquest Camprodon 2017 van ser catorze dies molt intensos pels Llops i Daines de 2n any, vam poder conèixer millor, fer grup, aprendre, cantar, jugar i formar records. L'últim dia ens vam reunir amb les nostres famílies i vam acabar tots junts passant a la branca de Ràngers i Guies, fent que aquest campament fos la cirereta de la nostra etapa junts a Llops i Daines.

Llops i Daines,
Tant com puc!

Excursió d'un dia a Camprodon

Estol de llops i daines

Estol esbojarrat de llops i daines

RÀNGERS I GUIES

Llibre d'or

Uns campaments màgics

Un autocar, retrobades, moltes abraçades, cares d'emoció, cares somrients. Els petits, els castors, el seu primer campament. Penso en quan la motxila era més gran que jo... els hauré d'ajudar a portar el pes fins el prat! Els llops, tan intensos com sempre, amb moltes ganes de jugar... m'encanta aquesta actitud! I nosaltres, la tropa Rànger, per alguns el nostre darrer campament. De cop m'entra una sensació estranya a l'estómac, entre nostalgia, nervis i emoció. Arribem al prat i se m'il lumina la cara, és molt millor del que m'imaginava! Ens donen la benvinguda l'Enric, la Montse, la Lurdes, que repeteix com a cuinera, i l'Andrés, que segur que ens farà riure amb les seves bromes! Com sempre ens espera una endevinalla a la pissarra de la cuina. Ens porten al menjador petit. Segur que els monitors ens diran a quina patrulla anem! De cop, el que comença amb quatre gotes, es converteix en una característica tempesta d'estiu que acaba en un arc de Sant Martí increïble! Toca baixar banderes i escoltem l'himne del campament per primer cop. Sé que el "Súbeme la radio" ja sempre tindrà un significat diferent.

“Una esfera de suro, unes agulles de rellotge, uns quants pinzells i molta pintura. Comencem molt concentrats, current-nos moltíssim el disseny d'un rellotge que Sempre ens farà estar A Punt. Els disposem tots en una taula per contemplar les obres d'art de cadascú. M'encanta com han quedat! Ens passem de creatius i el rellotge no és l'únic que acaba ple de pintura, així que abans de sopar ens anem a rentar!”

“Uns cavalls es troben en el camí pel que hem de passar. No veig als monitors massa entusiasmats, però sense córrer ni esverar-nos acabem deixant-los enrere per seguir fins a Molló, el poble on dormirem la primera nit de l'excursió de quatre dies. Arribem al poble, ens instal·lem en el parc on ens deixen dormir i comencem els consells. Com no fa massa fred i el parc no és tan gran com per plantar les sis tendes que portem, fem bivac. Les estrelles que es veuen són increïbles i, amb el soroll del rierol que tenim al costat, em dormo enseguida. Que ràpid ens adormim després d'un intens dia d'excursió.

Matinem molt i, després de beurens el suc i un croissant, emprenem camí fins el Montfalgars, el primer cim per alguns. Si hem de ser sincers, les vistes no són massa impressionants, així que després de recuperar forces decidim seguir cap a Rocabruna, on pernoctarem. Arribem tard al poblet, el sol apreta i el dolor de peus cada cop és més intens, però, miraculosament, dos olles immenses de macarrons a la bolonyesa ens estan esperant! Se'ns ilumina el rostre a tots i de cop l'energia canvia. Amb les forces restablertes i contents d'haver finalitzat l'etapa amb èxit, reemprenem els consells. M'agrada quan ens els prenem seriosament, penso que ens ajuden a millorar. Tornem a dormir il·luminats per les estrelles. Em dona la sensació que cada cop que ens desperten és més fosc, ja no sé si és la típica brometa que els monitors ens fan per la nit o que realment m'he d'activar. Em noto cansat, em fan mal tots els músculs i al posar-me les botes no puc evitar la ganyota de dolor, però tinc moltes ganes de fer el Comanegra. Arribem al cim a una bona hora... les vistes

aquí sí que són increïbles. Busquem un lloc tranquil des d'on contemplar-les i, relaxats, fem un minut de silenci que s'acaba allargant. Estem tranquils, sentint la satisfacció que suposa arribar on ens havíem proposat. Reprenem la marxa cap a Beget, on passarem la última nit de l'excursió. Ens costa molt arribar, però ho aconseguim. Dinem-berenem i descobrim Beget. Després de l'intent fallit de dormir en una casa que ens han recomanat, acampem i caiem rendits.

Acabem l'excursió als gorgs de Beget i tornem al campament amb moltes ganes d'explicar les nostres aventures i veure als petits”

“ “Niiiiñooooosss y niiiñaaaaas, zzzzomos la mafia del zerebrrrrrrooo!”- em desperto sobresaltat, la cremallera de la tenda s'obre de cop i, de sobte, tenim als monitors disfressats amb màscares i tots de negre tapant-nos els ulls i lligant-nos les mans. El joc de 24 hores acaba de començar i té molt bona pinta! Ràpidament, entenem que es tracta d'uns segrestadors de la mafia que volen “jugar” amb nosaltres. Ens “enverinen” inhabilitant els nostres òrgans i només la patrulla que aconsegueixi tenir un cos sa al final del joc, guanyarà! Ens motivem fàcil i el dia acaba genial”

“La sensació de tornar a veure els pares després de dues setmanes. L'abraçada que ens donem, tornar a sentir la seva olor, escoltar la seva veu...! Com si de la meua casa es tractés, em moro de ganes d'ensenyar-los la meua tenda, les letrines noves, el riu on he passat tants moments i no callar fins explicar-los tot el que he viscut.

L'entrega d'insígnies, el pas de branca, la lectura del codi de clan, l'última baixada de banderes, l'hora dels adéus i la foto amb tot l'agrupament culminen un campament on he estat molt feliç, compartint experiències amb molta gent”

De sobte, un tro fa que em desperti de cop. On estic? M'estic movent! Ha estat tot un somni? Em toco el pit i veig que duc el fulard penjat del coll, el marró va guanyant al groc... La mare es gira:

- Ja t'has despertat? Ha estat estirar-te al cotxe i quedar-te fregit... has dormit molt eh, aquests dies...- diu irònicament- Doncs, ha caigut una... ara està afluixant i, mira, tens sort que veuràs aquest preciós arc de Sant Martí que acaba de deixar la tempesta!

M'incorporo de seguida per observar-lo. Somric per la casualitat. Han estat uns campaments ben màgics!

Sempre a punt!

Llibre d'or

Ruta pionera 2017, Transpienaica

Aquest estiu els pioners i les caravel·les em travessat una bona part del Pirineu català!! Així doncs, d'esquerra a dreta i amb bona lletra vàrem anar des de la Collada de Toses a Camprodon, on ens hi esperava la resta del grupament.

A continuació us deixem les diferents etapes amb alguna foto, si vols tenir el track de les etapes, clica sobre la foto!

10/07/17

Collada de Toses - Coll de Maïans

Primer dia. Poca cosa més que un escalfament i un primer contacte amb la pluja, que ens donarà les bones nits més d'una etapa. Dormim al Coll de Maïans envoltats de cavalls.

11/07/17

Coll de Maïans - Refugi de Dorria

Toca primers tasts de camp a través. La cosa resulta ser més divertida del que alguns esperaven i l'etapa passa volant. Arribem al refugi de Dorria on dormirem. Aquells que no n'han tingut prou van a fer una passejada pels petits cims de la zona.

Passejada extra pel pla de Castelló:

[<https://es.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=19930831>]

12/07/17

Ref. de Dorria - Collet de les Barraques

Avui ja toca una etapa una mica més exigent. L'entrenament del dia anterior amb les plantes pels genolls ens farà servei perquè aquest dia ens en farem un tip. Després de travessar un espès bosc sortim a camp obert i crestem fins al Collet de Barraques. Les vistes no han parat de millorar. Aquí l'Enric, l'intendent d'enguany, ens fa arribar el primer avituallament.

13/07/17

Collet de les Barraques - Puig de Dorri - Collet de les Barraques - Fontalba

Pugem el Puig de Dorri ben d'hora. El vent bufa fort però, tret d'alguns que altre mal d'orella, pugem i baixem sense problemes. L'etapa d'avui és de les més feixugues de la ruta, encara queda força etapa i ja portem un Puig de Dorri a les esquenes. Acabem l'etapa i arribem a Fontalba on a estones tindrem boira i núvols i a estones molt bones vistes.

14/07/17

Fontalba - Puigmal - Fontalba

Dia del Puigmal. Pugem a bon ritme i ben d'hora arribem al cim. La resta del dia recuperem forces i gaudim de la zona.

15/07/17

Fontalba - Vall de Núria

Una part de la unitat baixa cap a Queralbs, on l'Enric ens fa arribar avituallament mentre la resta va directament cap a la Vall de Núria. Un cop allà ens acomodem i ens preparam per descansar en el càmping.

16/07/17

Dia de descans a Núria

La unitat aprofita al màxim tot el que la vall els pot oferir. Els lavabos i les dutxes no paren. No faltaran tampoc unes bones becaines a la ombra al costat de l'estany.

Uns quant però no poden estar quiets i s'escapen a fer el Font Negre [<https://es.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=19930905>]

17/07/17

Núria - Pic de la Fossa del Gegant - Pic de Noucreus - Tirapits

Sortim de Núria, toca tornar a canviar de vall. Seguim anant cap a l'est. Sortim de Núria per la Fossa del gegant i el Noucreus i seguim el GR1 clàssic cap a Tirapits, on dormirem.

18/07/17

Tirapits - Coll de La Marrana - Bastiments - Gra de Fajol - Ulldeter

Repetim una de les etapes de la ruta de nadal de l'any anterior però ara en estiu. Pugem al coll de la Marrana i, deixant motxilles allà, primer pugem Bastiments i després Gra de Fajol.

19/07/17

Ulldeter - Setcases

Toca tornar a la civilització. Tot baixada per una pista força directe i una estona de carretera. Un cop a Setcases ens fem amics dels gossos del poble, descobrim el poble amb l'especialitat d'uns pioners de 3er. L'Enric ve a fer-nos l'últim dels avituallaments i dormim a un local que ens cedeixen al poble.

Unitat pionera 2016-2017

Clica a les fotos i trobaras el següent:
Unitat pionera 2016-2017 - track del Wikiloc
Mapa -mapa de Google
Logo - Video de ruta

20/07/17

Setcases - Vilallonga de Ter

Baixem per carretera cap al camping on acabarem la ruta. Es una etapa curta i que ja te gust a dia de descans. Arribem al Vilallonga i ja comencem a disfrutar del merescut descans.

22/07/17

(1/2) Vilallonga de Ter - Camprodon

(2/2) Camprodon - campament

Deixem el càmping i, passant per la Roca de Pelancà, anem cap a Camprodon. Un cop allà, dinem en un parc preciós i fem una mica de temps per acabar d'anar cap al campament a l'hora de berenar.

1

2

Mapa ruta Transpirenaica

Logo Ruta Transpirenaica

Llibre d'or

Codi de clan

Molt bones, a continuació ús deixem el codi de clan que van llegir el nostre grup de róvers l'últim dia dels campaments passats.

Ara, sobretot després d'haver vist totes les branques per les que nosaltres ja hem passat, recordem també el nostre pas per aquí: tots els foulards, les camises i els lemes que hem vestit i cridat orgullosos.

Som conscients de com el CAU i tot el que significa ha estat una part de la nostra vida, com el CAU ens ha definit, com el CAU ens ha canviat: Hem perdut el fàstig a les letrines, a tirar-nos pel fang, a menjar del mateix plat, a repetir samarreta 4 dies... També ens hem curtit amb les activitats matutines, amb esports a les 8, portant motxilles de més de 15Kg, dormint sobre pedres, plantant tendes sota la pluja... I hem adquirit grans habilitats com cuinar amb espècies, racionar l'aigua, cagar a la muntanya, beneir la taula tenint gana...

Milers de vivències que ens han anat fent qui som. I així hem sortit nosaltres 8:

Primer dia del Dag Clan

- L'Hugo, que amb el seu esperit de superació ha estat capaç d'assolir tots els reptes que s'ha proposat, i amb el seu esforç i valentia sembla que no tingui límits.
- L'Elena, la noia servicial que sempre mostra el seu amor pel CAU, portant els valors a la vida quotidiana.
- La Marta, la princeseta del clan, amb la seva divertida espontaneïtat i la seva sorprenent constància al nostre costat.
- El Pau i la seva sinceritat al dir el que calgui sense veure's influenciat pels altres, a més de tenir la mà oberta per ajudar en tot moment.
- El Marc i la seva gran qualitat de fer-nos riure en tot moment, mostrant-se sempre tal com és: amb un gran cor.
- El Monzón, la veu dels nostres impulsos, expressa allò que ningú més està disposat a manifestar i sempre amb ganes de fer-nos riure.
- L'Heimdall, que ha ajudat tant al CAU, com el CAU a ell, fent d'ell una persona més oberta amb qui dona gust estar.
- I l'Alejandro, sempre carinyós i alhora fort per seguir sempre endavant pel CAU i per qui ho necessita.

Però aquí, a ser així i a llegir avui aquest codi, hi hem arribat després de tot un progrés, que ara, amb nostàlgia i un somriure, recordem:

Fa 10 anys, l'Hugo, l'Alejandro i l'Elena vam començar a 1r de castors. Tot era nou. Vam viure-ho tot per primer cop: el 1r dia de CAU, la 1a excursió, els 1rs consells, el 1r foulard, el 1r campament, la 1a bronca, el 1r túnel del terror on vam passar molta por...

A 2n se'ns va afegir l'Heimdall. D'aquell any recordem un pioner amb rastes que ens va ajudar a muntar un trineu.

Vam començar a aprendre moltes coses importants al CAU: la Salve-scout, com fer la motxilla, com cuinar, com de genial era el ressopó al campament... I vam passar per castors amb molts amics, sempre contents, jugant bé i aprenent molt.

Fins arribar al 1r pas de branca: entràvem a llops, ja no seriem els petits del campament. Deixàvem la camisa lila (tirant a marró de lo bruta que estava) per vestir-nos amb la grisa.

La Marta es va incorporar a l'estol a 1r.

De llops guardem tant molts bons records (com per exemple poder ser monis per un dia), així com també alguna bronca. Tot i que el que mai oblidarem és el campament de Lles: mentres començava el que semblava que havia de ser el millor joc de 12 hores, va començar una tempesta que ens va mantenir desperts tota la nit, amb uns llamps que il·luminaven la tenda i uns trons que feien tremolar el terre. L'endemà vam trobar el menjador gran enfonsat per l'aigua i, mentres els rangers ens preparaven l'esmorzar, l'Heimdall va recuperar la gorra i va començar la llegenda de La Siesta.

I com no mencionar que a 2n de llops van entrar els que ara són els nostres consellers: l'Àxel i el Blanes, uns cracks que eren més nens que monitors.

La següent branca va ser rangers, quan vam completar l'actual clan amb les incorporacions dels dos Viñas i del Monzón.

Ja erem els grans del campament i començàvem a haver de preparar les operacions (que més tard es convertirien en empreses) i ja vivíem els túnels del terror des de l'altre costat.

De rangers tenim el record de la 1a excursió als búnquers i de totes les gimcanes que ens van fer conèixer i patejar Barcelona. Així com també de les innocentades d'uns monitors que amb qualsevol excusa ens treien del llit.

Però no tot eren hormones revolucionades, càstigs sobre bassals i flexions a les nits del campament. També vam descobrir els raids, i els consells es van convertir en una cosa seriosa de veritat al deixar de fer "caps-

cots" al votar.

I a 2n de ràngers vam fer el pas de branca més significatiu: passavem de la camisa blava a la vermella, del campament a la ruta, dels 2 anys a una etapa de 3. Entràvem a pioners, una branca diferent i imponent. Els monitors es van posar serios i alguns companys de la gran tropa que erem ho van deixar.

A 1r ens vam trobar amb la quinta del '97, amb qui vam arrassar amb tot, pobles i monis inclosos... Però també vam començar a anar més en serio a la muntanya, amb la ruta al Pedraforca i a la Pica (bé... casi...). També vam descobrir que al càmping de Centelles al desembre hi fa MOLT fred. I, al final de la nostra la ruta d'estiu, vam fer les nostres promeses escoltes, moment molt important en què tots ens vam posar molt nerviosos (alguns més que altres...).

A 2n de pioners l'Alejandro es va prendre un any sabàtic. Vam compartir l'any amb les 2 quintes que ens han acompanyat sempre: la quinta del Blai i companyia, i la quinta del Roger Andreu i... bé, amb el Roger. Els pares ens van seguir pagant la ruta, però ara camuflat amb els "boletos" de l'extrajob. Vam poder fer el nostre primer 3000 però, tan cansats dels 3 primers dies (de 12 hores sense aigua), vam acabar la ruta al camping.

A 3r, per acabar l'etapa ens tocava l'animació (Sort que comptàvem amb l'ajuda d'un fantàstic 4t any). Va ser sobretot amb la ruta per Andorra que vam fer una unitat amb la quinta del 2001. Val a dir que va ser l'única ruta que hem acabat. Per finalitzar l'etapa vam poder-nos pagar un barranc a l'altura dels beneficis de la venta de roses de Nespresso.

Però abans de deixar del tot la camisa vermella vam haver de prendre una decisió: si feiem un clan o no. I bé, aquí estem. Ara ens calia un conseller, i qui millor que el pioner que vam coneixer a castors i que ens va acompanyar 4 anys des de llops: l'Àxel. I, és clar, també el Blanes, que portava 6 anys sent el nostre monitor. I el setembre següent ens vam retrobar tots per començar aquesta darrera etapa: róvers.

Al principi teniem 1000 idees, però potser no hem pogut fer tant com somniàvem. Tot i així hem aconseguit el nostre principal objectiu: unir les nostres diferents personalitats en un grup: en el Dag Clan. D'aquest any ens quedem amb la caça de jabalins en una excursió nocturna per Collserola, amb l'activitat de Pokemons per llops, amb el servei al banc d'aliments, amb la ferrata a Montserrat (aquest cop sense pluja), amb la super-activitat per la TRES i amb tots els extrajobs que ens han permès fer una ruta que va començar a Còrsega, va passar pel País Basc, i ha acabat al càmping Aneto.

I ara, escrivint el nostre codi de clan estem fent memòria de totes les anècdotes, moments i records de tots aquests anys. Uns records protagonitzats en major o menor mesura sempre pels monitors que ens han acompanyat al llarg del progrés:

L'Enric i els seus vaca-cerdos.
El Jonathan i les històries sota les estrelles.
La Marta i el seu carinyo.
La Lluna i les seves llàgrimes a les entregues d'insignies.
L'Andrés i la seva "locura" SEMPRE present al CAU.
La Sheilla, que es va separar del seu clan per fer-nos de monitora.
El Germán, el gato siamés.
La Sònia, "papeles a la Sònia"
La Vero, el regal inesperat a la ruta de 2n.
El Morillo i el seu "osti6n" amb el cavell blau.
Carlos, encara esperem el kiko amb "sangresita" que ens vas presentar.
El Barberà i els seus retos a Déu.
L'Òscar i la seva passió per la muntanya.
El David i les flexions que ens vas fer fer a ràngers.

El Guille i els seus habituals.
El Pol, la màquina de la muntanya.
La Núria, la nostra Blancaneus.
Ah! I també mencinar la Montse, l'Enric i la Ruzafa, les llegendes del CAU.

I finalment els nostres consellers:

L'AXEL, l'escolta amb rastes que va començar la seva etapa de monitor amb nosaltres. A través de les seves experiències ens ha ajudat a tenir diferents perspectives de la vida i a millorar en molts aspectes. Tu, més enllà de totes les diferències dins la nostra quinta vas veure en nosaltres potencial per fer un clan r6ver junts i l'has fet possible.

El BLANES, el monitor que va començar el seu progrés escolta al nostre costat i que d'alguna manera l'hem fet junts. A més, ens ha sabut guiar i aconsellar de la manera més propera. Tu ens has ensenyat que en alguns moments de la vida cal assumir responsabilitats i que això de madurar no està sent tant dolent, i menys al teu costat.

Bé... Després d'aquesta mirada enrere, ara toca mirar endavant. A partir d'ara, sense deixar mai de ser escoltes, toca pensar si deixar la vida de dissabte de CAU, si seguir com a r6vers o si recuperar algun dels foulards passats per acompanyar, com a monitors, altres nens com vam ser nosaltres. Ara només ens queda tancar aquest codi de clan, el nostre codi de clan. I, quina millor manera que amb el nostre lema... Així que, Àxel i Blanes?

-R6vers

-Servim!

Llibre d'or

Camprodon 2017

Després de tot un curs ple d'activitats de matí emocionants, descobrint nous indrets amb les excursions d'un i dos dies, coneixent a moltíssima gent a les excursions amb la resta de d'agrupaments marista de Catalunya (CMS); de gaudir dels companys i monitors, i d'anar-nos coneixent a poc a poc, per fi arribava el moment més esperat de tot l'any: els campanyaments d'estiu!

Tant els monitors/res com nen/es del cau teníem moltes ganes de preparar-nos la motxilla per endinsar-nos en una aventura que duraria ni més ni menys que dues setmanes!! I on seria aquest any? Doncs a un poblet no molt llunyà, anomenat Camprodon. Amb molta il·lusió els monitors/res vam començar a preparar totes les activitats i excursions del Campament; i el cap de setmana abans, vam pujar a fer el muntatge de les infraestructures; que aquest any, com estem molt forts, va ser molt àgil i efectiu. També cal dir que vam tenir una gran ajuda de part del nostre apreciat super equip de cuina i intendència!

El nostre campament

I sí; va arribar el dilluns, i aquell campament que estava només ocupat per uns pocs monitors/res i que se'ns feia gegant, es va omplir de moltíssima gent corrent amunt i avall.

El primer dia, vam fer la benvinguda, la instal·lació i vam explicar les normes de convivència del campament. Aleshores, cada branca es va posar les piles per iniciar totes les dinàmiques que s'havien preparat. Aquell mateix dia, mentre es escoltes estaven sopant, van aparèixer dos personatges molt curiosos, el Dogerman i la Bettywoman, que volien entrar a la lliga de superherois on estaven el Batman, Lovezno i d'altres. Aquests dos aspirants a superherois, van demanar l'ajuda dels nens i nenes per poder entrar a la lliga de los Buenazos i, així doncs, va ser com vam entrar en aquest món de fantasia on vam viure una gran aventura!

Passats uns dies, tan C/LL com LL/D i R/G, vam marxar d'excursió d'un dia. Castors i llops van anar al poble de Camprodon i van fer una gran gimcana. Rangers, en canvi, van anar a l'Ermita de Sant Antoni. Al tornar tots els escoltes s'explicaven com havien anat les excursions i també, que havien trobat un objecte màgic pel camí... Aquella mateixa nit, tots junts utilitzàvem els objectes per poder ajudar als nostres amics Dogerman i la Bettywoman. A continuació ens podeu veure a tots a punt de sortir d'excursió:

Castors i Ilúdrigues

Llops i daines

Rangers i guies

Més endavant, després de conuiuïre tots al campament i fer un munt d'activitats conjuntes, van arribar les excursions més llargues. Per C/LL van ser dos dies que van passar fora del campament, per LL/D tres i per R/G quatre. Tots estàvem motivats per marxar i ja començàvem a preparar les coses. Per a molts van ser noves experiències; ja que tocava aprendre a fer la motxilla, a cuinar, a caminar bastant, a plantar tendes i, sobretot, a passar grans moments de convivència amb els companys i companyes. Durant aquests dies, vam començar a fer els consells i això incrementava la relació entre nosaltres.

Després d'aquests dies vivint aventures per separat, ens vam tornar a reunir al campament i sense haver-nos adonat, tot plegat s'estava ja acabant, semblava mentida! Els següents dies ens esperaven els esports, el cluedo, moltes activitats xules i la gran pista americana, on ens vam engruallar com mai.

I ja el dissabte 23 de juliol, van començar a arribar els grans del agrupament de la seva ruta. Els primers van ser els Róvers, anomenats "Dag Clan" ells van estar aquests 14 dies per la Vall de Benasque on van pujar el pic d'Alba (3.118 m) i el Vallribera (3067 m). Van gaudir de la natura juntament amb isards, marmotes i companys.

Els últims en arribar van ser Pioners i Caravel·les, lluint tots junts la camisa vermella que es podia veure des de lluny. Ells van fer una part de la famosa travessa transpirinenca. Començant a Toses i acabant a Camprodon. Van arribar amb una gran energia i ens explicaven que havien passat per valls espectaculars mentre anaven ascendint tots els pics que es trobàvem per davant. Quins màquines!

Així doncs, després de compartir totes les vivències, vam fer el judici final on uns quants, després d'haver fet entremaliades durant tot el campament, van acabar una miqueta bruts. I ja arribava l'última nit i amb ella, l'última activitat que faríem: el foc de camp.

Judici final

Després d'aquest dissabte tant intens, arribava un dia que encara ho seria més; va ser l'últim diumenge i amb ell, també van arribar els pares. A les 11h en punt iniciava l'augment de persones al prat i començàvem a plegar la paradeta. Seguidament, com es de costum al cau, va, fer una celebració per dedicar uns moments a parlar sobre el canvi climàtic que tan ens afecta actualment i, després d'això, vam dinar. Amb la panxa ben plena, ens disposàvem a desmuntar les grans infraestructures: les tendes, latrines, cuina... quina feinada! Però com tothom va donar un cop de mà i vam ser molt ràpids.

Lavors va arribar el gran moment per a tots els escoltes: l'entrega d'insígnies. Quins nervis! Van començar els més petits de l'agrupament, i a poc a poc vam anar abançant fins acabar amb el codi de clan dels ròvers, acompanyat d'unes quantes llàgrimes de l'emoció.

Tots ho sabíem, era el moment de fer l'últim cercle del campament al voltant del màstil, de cantar els himnes i fer l'hora dels adéus. Ens vam acomiadar fins al Octubre, per començar un curs ple de noves experiències!

Agrupament Escolta Champagnat

Llibre d'or

Des de la cuina de Camprodon

Equipàs cuina i intendència

Des de la cuina tot el campament es veu diferent. Per començar, al llevar-se ja vas a un altre ritme, cal que la llet estigui escalfada i l'esmorzar preparat abans que els escoltes s'hagin rentat les dent i pujat les banderes. És per això que l'himne cantat al màstil és com una alarma que et recorda que tot ha d'estar a punt. I per sort tots els dies ho va estar!!

Ja havent esmorzat, toca assecat i endreçar els estris de cuina que hem utilitzat, la neteja i la higiene són molt importants quan es treballa per alimentar tants nens. Un cop amb la cuina posada a punt tenim un moment de descans, moment que l'intendent utilitza per anar a fer les compres al poble, en aquest cas Camprodon. La resta de l'equip disposàvem d'una estoneta de temps lliure, aprofitat per dutxar-se, descansar i llegir el diari. Aquest temps també era aprofitat per escriure a les nostres dues pissarretes. En una hi havia una endevinalla o un joc mental per tal d'exercitar el cervell dels joves escoltes; a l'altre hi havia alguna frase o alguna informació escrita en anglès, per tal de practicar bé la llengua estrangera. Una estoneta abans del migdia, depenent del menú, ja ens posàvem un altre cop mans a la massa. Teníem la feina ben repartida i tots sabíem que havíem de fer, més o menys. Uns fregien la carn, altres preparàvem les

safates o es colava la pasta o remenàvem el puré. Tot era com una petita màquina on les parts funcionen fent que funcioni com un tot. D'aquesta manera aconseguíem arribar puntualment a l'hora de dinar, en què els escoltes ens venien amb molta gana després d'un matí ple de moviment. A l'acabar de dinar, tornem a netejar estris, assecat-los i tornar-los a posar al seu lloc. La cuina és una tenda petita que s'ha de mantenir amb ordre per poder fer les coses bé.

La tarda era més tranquil·la i ens donava més estona per si volíem estirar les cames fent una excursioneta o per si es volia fer una migdiada per recuperar energies (sobretot els últims dies). El berenar normalment es podia deixar ben preparat a l'acabar de dinar i així els monitors el podien repartir al finalitzar la primera part de la tarda.

Quan el Sol encara estava al cel, però ja a prop de les muntanyes de l'oest, ens hi tornàvem a posar. El sopar, tenia un ritme semblant al dinar, les tasques es repartien i tots anàvem aportant fins que estigués enllestit i preparat a les safates, llest per tocar la campana. Mentre els escoltes sopàvem el primer plat, des de cuina emplatàvem el segon i quan el segon sortia cap a taula, ja estàvem amb les postres. Això feia que nosaltres féssim els àpats just després que la resta del campament, acompanyats, això sí, pels dos monitors que havien estat vigilant el menjador. Bon moment per intercanviar impressions i per posar-nos al dia del què està passant més enllà del menjador gran.

Acabat el sopar, torna a haver servei de cuina i tornem a endreçar i assecat tot. S'ha de fer sense presa però sense pausa, la nit de seguida se'ns ve a sobre, i al campament quan es fosc ja no es poden fer moltes coses. Una vegada tot al seu lloc, toca començar a preparar la llet amb Cola-Cao dels més petits, els Castors i les Llúdrigues. Mentre l'olla es va escalfant, tocava el moment intel·lectual del dia, fer els Sudoku i els crucigrames dels diaris. Un cop fets, els quatre membres de la cuina revisem com ha anat el dia, com hem treballat i repassem les quantitats de menjar que hem utilitzat, per així tenir tot ben apuntat de cara al futur.

Un cop acabada la reunió, donàvem la llet als Castors i als seus monis i tancàvem la paradeta, no del tot, sinó per unes hores, ja que a l'endemà tornava repetir de nou tot el procés.

Després d'instal·lar-nos al campament, vam anar directes tots a buscar un lloc per fer el nostre Racó. Cadascú col·laborava fent alguna petita tasca, com ja és de costum, l'estol de llops no va fallar fent el millor racó!, que de mica en mica els enginyers de l'estol amb l'ajuda de l'Edu anirien perfeccionant, fent d'aquest espai, el nostre petit espai on fer motivacions, revisions i passar l'estona tots plegats.

Com tots els anys no podia faltar el Cluedo, els Esports, Yes We Cans, la pista americana, la celebració, el túnel de la por que ens prepara Ràngers, etc. Us volem explicar aquelles que vam fer plegats com a branca de llops.

L'excursió d'un dia a Camprodon, on els monitors ens van preparar una gimcana i havíem d'aconseguir per parelles resoldre totes les preguntes i orientar-nos, només amb un mapa, un boli i el nostre company. Vam aconseguir acabar-la més o menys tots a l'hora. Després de dinar estàvem tots estirats a l'herva rient, cantant i alguns fent una petita migdiada.

També recordar el joc de 12h, aquest any tocava "Supervivientes" i per sorpresa nostra, encara que fariem alguna prova en grup, jugàvem els uns contra els altres per veure qui de nosaltres aconseguiria més audiència al final de les 12h!! Entre proves de pescar peixos, construir un refugi, guanyar-nos els nostres coberts, balls i altres proves vam demostrar ser tots uns autèntics supervivents.

